

TOM EN HET GRIEZELHOTEL...

Tom kwam uit school. Hij dacht: "over 2 dagen dan is het herfstvakantie!" Toen hadden de papa en mama van Tom een verassing. Ze hadden vliegtickets en gaan in de herfstvakantie naar Amerika! De volgende dag gaan ze naar Schiphol en vertrekken met het vliegtuig naar Amerika. Het was zo'n lange vlucht en Tom viel in slaap. Hij droomt over.....

...HET GEWOON OF NIET HOTEL?! Overdag is alles hier normaal, maar 's avonds wanneer het donker wordt gebeuren er vreselijk enge dingen. Het personeel, wat overdag heel vrolijk is, wordt 's avonds anders. Maar niet zomaar anders, heel erg anders. De butler wordt meneer Doodskop. De receptioniste wordt een griezeloma. Ook de poetsster verandert en wel in mevrouw Schedel. Ook loopt de zwarte kat van de receptioniste door het hotel. Hij heet Duisternis. Overdag is het een witte poes met oranje stippen. Al vanaf dat Tom in dit hotel kwam, had hij al het gevoel dat er iets niet klopte. En toen Tom moest gaan slapen, probeerde hij tijd te rekken. Hij durfde niet naar bed. Tom dacht: Erger dan dit kan het niet worden. Maar helaas, het kan nog erger. Hij moest slapen in kamer 13. En dat is het ongeluksgetal van Amerika. Maar hij moest gaan slapen. Tom voelt zich niet veilig in zijn hotelkamer 13. Hij kon geen oog dicht doen. 'Ik vertrouw dit hotel niet. Voor geen meter. Er is iets raars aan de hand met dit hotel.' Had Tom dat maar niet hardop gezegd. De spoken stonden achter zijn deur te luistervinken om te horen of ze gesnurk hoorden. Maar dit was geen geluk voor Tom. Anders waren ze naar binnen gegaan, omdat Tom dan lag te slapen. Maar nu wisten de spoken waarom Tom niet in slaap viel. O nee! Fluisterde de heks. 'Hij had al een vermoeden dat er iets niet klopte. En daarom kan hij niet slapen. En we hebben wel slaappillen in zijn eten gedaan!' 'Jongens!' zei meneer Doodskop. 'ik denk dat ik een idee heb.' Kom ik zal het jullie vertellen.' 'Maar vertel het ons dan beneden.' Zei mevrouw Schedel. 'Kom'

De nacht is voorbij. Tom heeft wallen onder zijn ogen. Toen papa en mama Tom zagen, vroegen ze: 'Tom, heb je niet kunnen slapen?' 'Nee, totaal niet.' 'Hoe komt het?' 'Weet ik niet. Maar Tom wist heel goed hoe het kwam. Toen het ontbijt werd geserveerd wisselde de butler en receptioniste nog een paar blikken naar elkaar.

Tom dacht vreemd. Heel vreemd. 'Ach, wat ben je toch een leuk jongetje Tom.' zei de butler. 'Dank je?.' 'Wat wil je graag als ontbijt?' 'Mag ik het menu even om te kijken?' vroeg Tom. 'Natuurlijk Tom!' zei de butler. 'Ik ga hem meteen halen.' en weg was hij. 'En, wat vind je er van?' vroeg papa. 'Waarvan?' 'Het hotel.' 'Super leuk!' zei Tom, maar hij voelde zich niet zo op zijn gemak als hij wilde overkomen. 'Alsjeblieft.' zei de butler. 'Dank je.' Zei Tom. Hij bekeek het menu.

Mmm... dacht Tom. Er staan best lekkere gerechten. Maar sommige klinken wel raar. 'Tom, weet je al wat je wil?' 'Ik wil de Sardientjes met Soep.' Tom lusten eigenlijk geen Sardientjes. Maar hij lusten wel de Soep. Maar hij ging de Sardientjes niet opeten. Sterker nog, Tom ging zeggen als hij de Soep op had dat hij vol zat. Hij kon ook kiezen voor alleen soep, maar hij wou iets checken. Hij wachten af totdat de butler eraan kwam met zijn eten. Eindelijk, dacht Tom. Daar is mijn eten. Maar hij

moest nog even wachten met eten, want het was nog heet. Tom keek naar de sardientjes. Precies wat ik dacht, dacht Tom. De sardientjes hadden geen uitjes. Hij vroeg aan de butler: 'Mag ik de keuken is zien?' 'Maar natuurlijk!' 'Kom maar mee!' Tom liep achter de butler aan. 'Kijk. Dit zijn de koks.' 'interessant.' zei Tom. 'Welke ingrediënten liggen er in de koelkast?' 'Kijk maar.' 'mmm...' dacht Tom. Hier staan ook al geen uien. En er bestaan toch geen uien die buiten de koelkast goed kunnen blijven? Dacht Tom. Hij keek nog een keer goed om zich heen. Nee, nergens waren er uien te bekennen. 'Ik ga weer.' zei Tom tegen de butler. Tom ging snel weg, zodat de butler geen tijd had om te vragen of hij hem moest brengen. Dat wou Tom ook helemaal niet. Want nu kon hij een beetje rondneuzen. Hij wist het zeker. Er waren helemaal nergens uien te bekennen. Dat is het tegengif! Dacht Tom. Tom bedacht een plan om aan uien te komen en ging op de telefoon van zijn moeder zoeken naar een recept voor het tegengif. Eureka! roept Tom door de hotelkamer. Zijn ouders schrikken hiervan en vragen wat er is. Ik heb het gevonden ik denk dat ik vannacht lekker kan gaan slapen. Tom gaat de uien halen in de tuin van hotel en bereid hiermee het tegengif. Tom neemt het mengsel mee naar zijn hotelkamer en gaat slapen.....

..... Op dat moment land het vliegtuig en maken Tom's papa en mama hem wakker. Tom is helemaal bezweet en kijkt verdwaasd rond. Hij stapt uit het vliegtuig, ziet het mooie Amerika en bedenkt zich dat alles maar een droom was.